

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2011. gada 5. aprīlī*

Lieta C-119/09

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Conseil d'État* (Francija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2009. gada 4. martā un kas Tiesā reģistrēts 2009. gada 1. aprīlī, tiesvedībā

Société fiduciaire nationale d'expertise comptable

pret

Ministre du Budget, des Comptes publics et de la Fonction publique.

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris [*V. Skouris*], palātu priekšsēdētāji A. Ticano [*A. Tizzano*], H.N. Kunja Rodrigess [*J. N. Cunha Rodrigues*], K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], K. Šimans [*K. Schiemann*], Ž. Ž. Kāzels [*J.-J. Kassel*] un D. Švābi [*D. Šváby*], tiesneši A. Ross [*A. Rosas*], R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], U. Lehmušs [*U. Lohmus*] (referents), M. Safjans [*M. Safjan*] un M. Bergere [*M. Berger*],

* Tiesvedības valoda – franču.

ģenerāladvokāts J. Mazaks [*J. Mazák*],
sekretāre S. Stremholma [*C. Strömholm*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2010. gada 23. marta tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Société fiduciaire nationale d'expertise comptable* vārdā – F. Molinjē [*F. Molinié*], advokāts,

- Francijas valdības vārdā – Ž. de Bergess [*G. de Bergues*] un B. Mesmērs [*B. Messmer*], pārstāvji,

- Kipras valdības vārdā – D. Kalli [*D. Kallí*], pārstāve,

- Nīderlandes valdības vārdā – K. Viselsa [*C. Wissels*], kā arī M. de Hrāfe [*M. de Grave*] un J. Langers [*J. Langer*], pārstāvji,

- Eiropas Komisijas vārdā – I. Rogalskis [*I. Rogalski*] un S. Vriņona [*C. Vrignon*], pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2010. gada 18. maija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīvas 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū (OV L 376, 36. lpp.) 24. pantu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar strīdu starp *Société fiduciaire nationale d'expertise comptable* [Valsts sertificētu grāmatvežu audita sabiedrību] (turpmāk tekstā — “*Société fiduciaire*”) un *ministre du Budget, des Comptes publics et de la Fonction publique* [budžeta, valsts uzskaites un civildienesta ministru] par prasību atcelt 2007. gada 27. septembra Dekrētu Nr. 2007-1387 par grāmatvedības ekspertu ētikas kodeksu (2007. gada 28. septembra *JORF*, 15847. lpp.), jo ar to ir aizliegti sliekšņa darījumi.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesiskais regulējums

- 3 Saskaņā ar Direktīvas 2006/123 preambulas 2., 5. un 100. apsvērumu:

“(2) Konkurētspējīgs pakalpojumu tirgus ir svarīgs, lai veicinātu Eiropas Savienības ekonomikas izaugsmi un radītu darbavietas. Pašlaik daudzi šķēršļi iekšējā tirgū

neļauj pakalpojumu sniedzējiem, īpaši mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU), paplašināt darbību ārpus savu valstu robežām un pilnīgi izmantot visas iekšējā tirgus priekšrocības. Tādējādi pasaules līmenī Eiropas Savienības pakalpojumu sniedzēju konkurētspēja samazinās. Brīvs tirgus, kas liek dalībvalstīm atcelt ierobežojumus pārrobežu pakalpojumu sniegšanai, tai pašā laikā palielinot pārskatāmību un informāciju patērētājiem, sniegtu patērētājiem plašāku izvēli un labākus pakalpojumus par zemākām cenām.

[..]

- (5) Tādēļ ir jālikvidē šķēršļi pakalpojumu sniedzēju brīvībai veikt uzņēmējdarbību dalībvalstīs un šķēršļi pakalpojumu brīvai aprītei starp dalībvalstīm, kā arī jāgarantē pakalpojumu saņēmējiem un pakalpojumu sniedzējiem tiesiskā drošība, kas vajadzīga šo divu Līgumā paredzēto pamatbrīvību īstenošanai praksē. [..]

[..]

- (100) Ir jālikvidē absolūtie aizliegumi reglamentēto profesiju komerciāliem paziņojumiem, nevis atceļot aizliegumus attiecībā uz komerciāla paziņojuma saturu, bet gan atceļot tos aizliegumus, kuri vispārējā veidā un konkrētai profesijai aizliedz vienu vai vairākus komerciālo paziņojumu veidus, piemēram, jebkādas reklāmas aizliegumu vienā vai vairākos konkrētos plašsaziņas līdzekļos. Attiecībā uz komerciālo paziņojumu saturu un metodēm profesiju pārstāvjus ir jā mudina saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem izstrādāt Kopienas līmeņa rīcības kodeksus.”

- 4 Direktīvas 2006/123 4. panta 12. punktā ir paredzēts, ka šīs direktīvas nolūkos piemēro šādas definīcijas:

““komerciāls paziņojums” ir jebkāda veida paziņojums ar nolūku tieši vai netieši popularizēt kāda uzņēmuma, organizācijas vai personas, kas veic komerciālu vai rūpniecisku darbību vai nodarbojas ar amatniecību vai reglamentētu profesiju, preces, pakalpojumus vai tēlu. Turpmāk minētais pats par sevi nav komerciāls paziņojums:

a) informācija, kas dod iespēju tieši piekļūt uzņēmuma, organizācijas vai personas darbībai, tostarp, jo īpaši, domēna vārds vai elektroniskā pasta adrese;

b) tādi paziņojumi attiecībā uz uzņēmuma, organizācijas vai personas precēm, pakalpojumiem vai tēlu, kuri apkopoti neatkarīgi, jo īpaši, ja tos sniedz bez atlīdzības.”

- 5 Direktīvas 2006/123 24. pants ar virsrakstu “Komerciālie paziņojumi, ko sniedz reglamentētās profesijas” ir formulēts šādi:

“1. Dalībvalstis atceļ visus reglamentēto profesiju sniegtu komerciālo paziņojumu aizliegumus.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka reglamentēto profesiju veiktie komerciālie paziņojumi atbilst profesionālajiem noteikumiem un ir saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, jo īpaši tiem, kas attiecas uz profesijas neatkarību, cieņu un godprātību, kā arī dienesta noslēpumu, tādā veidā, kas ir atbilstīgs katras profesijas specifiskajam raksturam.

Profesionālie noteikumi par komerciālajiem paziņojumiem ir nediskriminējoši, pamatoti ar sevišķi svarīgu iemeslu saistībā ar sabiedrības interesēm [primāru vispārējo interešu apsvērumu] un samērīgi.”

6. Saskaņā ar Direktīvas 2006/123 44. un 45. pantu tā stājās spēkā 2006. gada 28. decembrī un dalībvalstīm tā bija jātransponē, vēlākais, līdz 2009. gada 28. decembrim.

Valsts tiesiskais regulējums

7. Grāmatvedības ekspertu kolēģijas izveide, kā arī tiesiskais regulējums par grāmatvedības eksperta statusu un profesiju ir reglamentēts 1945. gada 19. septembra Rikojuma Nr. 45-2138 (1945. gada 21. septembra *JORF*, 5938. lpp.) noteikumos. Saskaņā ar šo rikojumu grāmatvedības eksperta galvenais uzdevums ir veikt un pārbaudīt to uzņēmumu un struktūru grāmatvedības uzskaiti, ar kuriem viņu nesaista darba līgums. Viņam ir tiesības apstiprināt saimnieciskās darbības bilances pareizību un patiesumu, un viņš var arī piedalīties uzņēmumu un struktūru izveidē saistībā ar ikvienu tās grāmatvedības uzskaites, ekonomisku un finanšu aspektu.
8. Līdz brīdim, kad tika pieņemts 2004. gada 25. marta Rikojums Nr. 2004-279 par atsevišķu profesionālo darbību veikšanas nosacījumu vienkāršošanu un pielāgošanu (2004. gada 27. marta *JORF*, 5888. lpp.), grāmatvedības ekspertiem bija aizliegts veikt jebkādu personiska rakstura reklāmas darbību. 1997. gada 30. maija Dekrēta Nr. 97-586, kas attiecas uz grāmatvedības ekspertu kolēģiju darbību (1997. gada 31. maija *JORF*, 8510. lpp.), kurā ir precizēti apstākļi, kādos grāmatvedības eksperti turpmāk var veikt reklāmas darbību, 7. pantā ir paredzēts, ka šie apstākļi tiks iekļauti profesionālo

pieņēmumu kodeksā, kura noteikumi tiks izstrādāti kā *Conseil d'État* [Valsts Padomes] dekrēts.

9 Tādējādi, pamatojoties uz Rīkojuma Nr. 45-2138 23. pantu un Dekrēta Nr. 97-586 7. pantu, tika pieņemts Dekrēts Nr. 2007-1387.

10 Saskaņā ar šī pēdējā minētā dekrēta 1. pantu:

“Ētikas normas, kas ir piemērojamas grāmatvedības ekspertiem, ir iekļautas šim dekrētam pievienotajā ētikas kodeksā.”

11 Grāmatvedības ekspertu ētikas kodeksa 1. pantā ir noteikts:

“Šī kodeksa noteikumi ir piemērojami grāmatvedības ekspertiem neatkarīgi no profesijas īstenošanas veida un attiecīgā gadījumā grāmatvedības ekspertiem — pārbaudāmajiem, kā arī darbiniekiem, kas ir minēti attiecīgi 1945. gada 19. septembra Rīkojuma Nr. 45-2138, kas attiecas uz grāmatvedības ekspertu kolēģijas izveidi un kas reglamentē grāmatvedības eksperta statusu un profesiju, 83.b un 83.c pantā.

Izņemot noteikumus, kas var attiekties tikai uz fiziskām personām, šī kodeksa noteikumi ir piemērojami arī grāmatvedības ekspertu sabiedrībām un pārvaldības un grāmatvedības uzskaites apvienībām.”

12 Saskaņā ar šī kodeksa 12. panta noteikumiem:

“I. 1. pantā minētās personas nedrīkst veikt nekādus nelūgtus sliekšņa darījumus, lai piedāvātu savus pakalpojumus trešajām personām.

To dalība kolokvijos, semināros vai citos universitātes vai zinātniskos pasākumos ir atļauta, ja tās šajā nolūkā neveic darbības, kas ir pielīdzināmas sliekšņa darījumiem.

II. Reklamēšanas darbība 1. pantā minētajām personām ir atļauta tad, ja tās sniedz sabiedrībai lietderīgu informāciju. Līdzekļi, kas tiek izmantoti šajā nolūkā, tiek pielietoti diskrēti un tā, lai neapdraudētu profesijas neatkarību, cieņu un godprātību, kā arī noteikumus par profesionālo noslēpumu un lojalitāti pret klientiem un pārējiem profesijas locekļiem.

Kad tās ar savu profesionālo darbību iepazīstina trešās personas, neatkarīgi no izmantotajiem līdzekļiem 1. pantā minētās personas nedrīkst izmantot nekādu tādu izteiksmes veidu, kas varētu apdraudēt viņu veicamo uzdevumu cienījamo raksturu vai profesijas tēlu.

Šie, kā arī visi citi paziņojumu veidi ir pieļaujami tikai tad, ja to izpausmes veids ir piedienīgs un diskrēts, ja to saturs nav neprecīzs un nevar maldināt sabiedrību un ja tajos nav nekādu salīdzinošu elementu.”

Pamata lieta un prejudiciālais jautājums

- 13 Ar 2007. gada 28. novembrī iesniegto prasības pieteikumu *Société fiduciaire* lūdza *Conseil d'État* atcelt Dekrētu Nr. 2007-1387 tiktāl, ciktāl ar to ir aizliegti sliekšņa darījumi. Šī sabiedrība uzskata, ka vispārīgs un absolūts jebkādu sliekšņa darījumu aizliegums, kas ir paredzēts Grāmatvedības ekspertu ētikas kodeksa 12-I. pantā, ir pretrunā Direktīvas 2006/123 24. pantam un būtiski apdraud šīs direktīvas izpildi.
- 14 Iesniedzējtiesa uzskata, ka tai izskatīšanai nodotajā lietā lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir jāiesniedz tāpēc, ka apstrīdētajā dekrētā paredzētais sliekšņa darījumu aizliegums, tā kā tas tiek uzskatīts par tādu, kas ir pretrunā Direktīvas 2006/123 24. pantam, būtiski apdraud minētās direktīvas īstenošanu.
- 15 Šajos apstākļos *Conseil d'État* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai ar Direktīvu [2006/123] attiecībā uz tajā minētajām reglamentētajām profesijām ir paredzēts aizliegt ikvienu vispārīgu aizliegumu neatkarīgi no attiecīgās komercprakses formas, vai arī tajā dalībvalstīm ir dota iespēja saglabāt vispārīgus aizliegumus attiecībā uz atsevišķiem komercprakses veidiem, piemēram, sliekšņa darījumiem?”

Par pieņemamību

- 16 Iesniedzējtiesa lūdz interpretēt Direktīvu 2006/123, kuras transponēšanai paredzētais termiņš — 2009. gada 28. decembris — vēl nebija iestājies dienā, kad tika pieņemts lēmums uzdot prejudiciālu jautājumu, proti, 2009. gada 4. martā.
- 17 Francijas valdība, tieši neceļot iebildi par lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu nepieņemamību, izsaka iebildumus par iesniedzējtiesas uzdotā jautājuma atbilstību un par tās pausto vērtējumu, saskaņā ar kuru, ja pamata lietā aplūkojamo valsts tiesisko regulējumu uzskata par tādu, kas ir pretrunā Direktīvai 2006/123, tas būtiski apdraud minētās direktīvas izpildi.
- 18 Šī valdība uzskata, ka, lai gan saskaņā ar Tiesas judikatūru direktīvas transponēšanai paredzētajā termiņā tās adresātiem dalībvalstīm patiešām ir jāatturas pieņemt noteikumus, kas varētu būtiski apdraudēt šajā direktīvā paredzētā rezultāta sasniegšanu (1997. gada 18. decembra spriedums lietā *C-129/96 Inter-Environnement Wallonie, Recueil*, I-7411. lpp., 45. punkts; 2003. gada 8. maija spriedums lietā *C-14/02 ATRAL, Recueil*, I-4431. lpp., 58. punkts; kā arī 2009. gada 23. aprīļa spriedums apvienotajās lietās *C-261/07 un C-299/07 VTB-VAB un Galatea*, Krājums, I-2949. lpp., 38. punkts), tas tā nav pamata lietā, kurā attiecīgā valsts tiesiskā regulējuma piemērošana Direktīvas 2006/123 transponēšanai paredzētajā termiņā neradis tādas sekas, kas, pirmkārt, saglabāsies pēc šī transponēšanai paredzētā termiņa beigām un, otrkārt, ņemot vērā šīs direktīvas izvirzīto mērķi, būs īpaši smagas.
- 19 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka no šīs pašas judikatūras izriet, ka iesniedzējtiesai, kurai ir nodots pamata lietā izskatāmais strīds, ir jāizvērtē, vai valsts noteikumi, kuru likumība tiek apstrīdēta, var būtiski apdraudēt direktīvā paredzēto rezultātu. Šajā vērtējumā iesniedzējtiesai īpaši ir jāpārbauda, vai attiecīgie noteikumi nozīmē, ka direktīva ir pilnībā ieviesta [valsts tiesību aktos], kā arī jāapsver konkrētās sekas, ko rada šo

direktīvai neatbilstīgo noteikumu piemērošana un to spēkā esamība attiecīgajā laika posmā (it īpaši skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Inter-Environnement Wallonie*, 46. un 47. punkts).

- 20 Tiesai, pārbaudot lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemamību, nav jāpārbauda šī vērtējuma pareizība.
- 21 Katrā ziņā saskaņā ar pastāvīgo judikatūru uz jautājumu par Savienības tiesību interpretāciju, ko valsts tiesa uzdevusi pašas noteiktajos tiesiskā regulējuma un faktisko apstākļu ietvaros, attiecas atbilstības pieņēmums (šajā ziņā skat. 2008. gada 16. decembra spriedumu lietā *C-210/06 Cartesio*, Krājums, I-9641. lpp., 67. punkts; 2010. gada 7. oktobra spriedumu lietā *C-515/08 dos Santos Palhota* u.c., Krājums, I-9133. lpp., 20. punkts, kā arī 2010. gada 12. oktobra spriedumu lietā *C-45/09 Rosenblatt*, Krājums, I-9391. lpp., 33. punkts).
- 22 Līdz ar to lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir pieņemams.

Par prejudiciālo jautājumu

- 23 Uzdotot savu jautājumu, iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Direktīvas 2006/123 24. pants ir interpretējams tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, ar kuru atsevišķu reglamentēto profesiju pārstāvjiem, piemēram, grāmatvedības ekspertiem, ir aizliegts veikt sliekšņa darījumus.

- 24 Vispirms ir jānorāda, ka Direktīvas 2006/123 24. pantā ar virsrakstu “Komerčiālie paziņojumi, ko sniedz reglamentētās profesijas” dalībvalstīm ir paredzēti divi pienākumi. Pirmkārt, tā 1. punktā ir paredzēts, ka dalībvalstis atceļ visus reglamentēto profesiju sniegto komerciālo paziņojumu absolūtos aizliegumus. Otrkārt, minētā panta 2. punktā dalībvalstīm ir noteikts pienākums nodrošināt, lai reglamentēto profesiju sniegtie komerciālie paziņojumi atbilstu profesionālajiem noteikumiem un būtu saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, it īpaši tiem, kas attiecas uz profesijas neatkarību, cieņu un godprātību, kā arī dienesta noslēpumu, tādā veidā, kas ir atbilstīgs katras profesijas specifiskajam raksturam. Minētajiem profesionālajiem noteikumiem ir jābūt nediskriminējošiem, pamatotiem ar primāru vispārējo interešu apsvērumu un samērīgiem.
- 25 Lai pārbaudītu, vai ar Direktīvas 2006/123 24. pantu un it īpaši tā 1. punktu ir paredzēts aizliegt noteikt sliekšņa darījumu aizliegumu, kāds ir paredzēts pamata lietā aplūkojamajā valsts tiesiskajā regulējumā, minētā tiesību norma ir jāinterpretē, atsaucoties ne tikai uz tās tekstu, bet arī uz tās mērķi un kontekstu, kā arī uz ar attiecīgo tiesisko regulējumu izvirzīto mērķi.
- 26 Šajā ziņā no šīs direktīvas preambulas 2. un 5. apsvēruma izriet, ka tās mērķis ir novērst ierobežojumus pakalpojumu sniedzēju brīvībai veikt uzņēmējdarbību dalībvalstīs un pakalpojumu brīvai aprītei starp dalībvalstīm, lai sekmētu brīva un konkurētspējīga iekšējā tirgus izveidi.
- 27 Minētās direktīvas 24. panta mērķis ir precizēts tās preambulas 100. apsvērumā, saskaņā ar kuru ir jālikvidē tādi absolūtie aizliegumi komerciāliem reglamentēto profesiju paziņojumiem, ar kuriem vispārēji konkrētai profesijai tiek aizliegts viens vai vairāki komerciālo paziņojumu veidi, piemēram, jebkādas reklāmas aizliegums vienā vai vairākos konkrētos plašsaziņas līdzekļos.

- 28 Attiecībā uz kontekstu, kādā iekļaujas Direktīvas 2006/123 24. pants, ir jāatgādina, ka tas ir iekļauts šīs direktīvas V nodaļā ar virsrakstu "Pakalpojumu kvalitāte". Kā ģenerālvokāts ir norādījis secinājumu 31. punktā, šī nodaļa kopumā un īpaši šis 24. pants ir vērsti uz patērētāju interešu aizsardzību, uzlabojot reglamentēto profesiju sniegto pakalpojumu kvalitāti iekšējā tirgū.
- 29 Tādējādi gan no šī 24. panta mērķa, gan no konteksta, kādā tas iekļaujas, izriet, kā to pamatoti apgalvo Eiropas Komisija, ka Savienības likumdevēja nodoms bija likvidēt ne tikai absolūtus aizliegumus reglamentēto profesiju pārstāvjiem sniegt komerciālus paziņojumus neatkarīgi no to formas, bet arī likvidēt aizliegumus izmantot vienu vai vairākus komerciālo paziņojumu veidus Direktīvas 2006/123 4. panta 12. punkta nozīmē, proti, reklāmu, tiešo mārketingu vai sponsorēšanu. Ņemot vērā šīs direktīvas preambulas 100. apsvērumā iekļautos piemērus, par absolūtiem aizliegumiem, kas ir aizliegti ar šīs direktīvas 24. panta 1. punktu, ir jāuzskata arī profesionālie noteikumi, ar kuriem tiek aizliegts vienā vai vairākos konkrētos plašsaziņas līdzekļos sniegt informāciju par pakalpojumu sniedzēju vai tā darbību.
- 30 Tomēr saskaņā ar Direktīvas 2006/123 24. panta 2. punktu, kas aplūkots kopā ar tās preambulas 100. apsvēruma otro teikumu, dalībvalstis var brīvi paredzēt aizliegumus, kuri attiecas uz reglamentēto profesiju sniegto komerciālo paziņojumu saturu vai metodēm, ja vien paredzētie noteikumi ir pamatoti un samērīgi, lai nodrošinātu profesijas neatkarību, cieņu un godprātību, kā arī dienesta noslēpumu, kas ir nepieciešams, strādājot attiecīgajā profesijā.
- 31 Lai noskaidrotu, vai attiecīgais valsts tiesiskais regulējums ietilpst šīs direktīvas 24. panta piemērošanas jomā, vispirms ir jānosaka, vai sliekšņa darījums ir komerciāls darījums minētā panta nozīmē.

- 32 Jēdziens “komerciāls paziņojums” Direktīvas 2006/123 4. panta 12. punktā ir definēts kā jebkāda veida paziņojums ar nolūku tieši vai netieši popularizēt kāda uzņēmuma, organizācijas vai personas, kas veic komerciālu vai rūpniecisku darbību vai nodarbojas ar amatniecību vai reglamentētu profesiju, preces, pakalpojumus vai tēlu. Tomēr šajā jēdzienā neietilpst, pirmkārt, informācija, kas dod iespēju tieši piekļūt uzņēmuma, organizācijas vai personas darbībai, tostarp domēna vārds vai elektroniskā pasta adrese, kā arī, otrkārt, tādi paziņojumi attiecībā uz uzņēmuma, organizācijas vai personas precēm, pakalpojumiem vai tēlu, kuri apkopoti neatkarīgi, it īpaši, ja tos sniedz bez atlīdzības.
- 33 Tādējādi, kā to apgalvo Nīderlandes valdība, komerciāls paziņojums ir ne tikai klasiskā reklāma, bet arī citi reklāmas veidi un informācijas paziņojumi, kuru mērķis ir piesaistīt jaunus klientus.
- 34 Attiecībā uz sliekšņa darījumu jēdzienu ir jānorāda, ka ne Direktīvā 2006/123, ne kādā citā Savienības tiesību aktā nav iekļauta šī jēdziena definīcija. Turklāt tā piemērojamība var atšķirties dažādu dalībvalstu tiesību sistēmās.
- 35 Saskaņā ar pamata lietā aplūkojamā Ētikas kodeksa 12-I. pantu par sliekšņa darījumu ir jāuzskata grāmatvedības eksperta sazināšanās ar trešo personu, kas to nav lūgusi, lai pēdējai minētajai piedāvātu savus pakalpojumus.

- 36 Šajā ziņā ir jānorāda, ka, lai gan “sliekšņa darījumu” jēdziena precīza piemērojamība valsts tiesiskā regulējuma nozīmē neizriet no iesniedzējtiesas lēmuma, *Conseil d'État*, kā arī visas ieinteresētās personas, kuras ir iesniegušas apsvērumus Tiesā, uzskata, ka sliekšņa darījumi ietilpst “komerciāla paziņojuma” jēdzienā, kas ir iekļauts Direktīvas 2006/123 4. panta 12. punktā.
- 37 *Société fiduciaire* uzskata, ka sliekšņa darījumi ir definējami kā personisks preču vai pakalpojumu piedāvājums, kas izteikts konkrētai juridiskai vai fiziskai personai, kura to nav lūgusi. Francijas valdība piekrīt šai definīcijai, vienlaikus piedāvājot nošķirt divus elementus, proti, pirmkārt, darbības elementu, ko veido sazināšanās ar trešo personu, kura to nav lūgusi, un, otrkārt, satura elementu, ko veido komerciāla rakstura paziņojuma piegāde. Šī valdība uzskata, ka tieši otrais elements veido komerciālu paziņojumu Direktīvas 2006/123 nozīmē.
- 38 No šiem elementiem izriet, ka sliekšņa darījumi ir informācijas paziņošanas veids jaunu klientu meklēšanai. Kā to norāda Komisija, sliekšņa darījumi ir saistīti ar personisku pakalpojumu sniedzēja un potenciālā klienta sazināšanos, lai pēdējo minēto iepazīstinātu ar pakalpojumu piedāvājumu. Tāpēc to var kvalificēt kā tiešo mārketingu. Līdz ar to sliekšņa darījumi ietilpst “komerciāla paziņojuma” jēdzienā Direktīvas 2006/123 4. panta 12. punkta un 24. panta nozīmē.
- 39 Pēc tam rodas jautājums, vai sliekšņa darījumu aizliegumu var uzskatīt par absolūtu komerciālu paziņojumu aizliegumu šīs direktīvas 24. panta 1. punkta nozīmē.

- 40 No pamata lietā aplūkojamā Ētikas kodeksa 12-I. panta formulējuma, kā arī no Grāmatvedības ekspertu kolēģijas Augstākās padomes sagatavotā “Orientējošā saziņas līdzekļu saraksta”, kas pievienots Francijas valdības rakstveida apsvērumiem, izriet, ka saskaņā ar šo tiesību normu grāmatvedības ekspertiem ir jāatturas no jebkādas nelūgtas personiskas saziņas, kura varētu tikt uzskatīta par klientu piesaistīšanu vai par konkrētu komercpakalpojumu piedāvājumu.
- 41 Jākonstatē, ka minētajā 12-I. pantā paredzētais sliekšņa darījumu aizliegums ir plašs, jo ar to ir aizliegti visi sliekšņa darījumi neatkarīgi no to veida, to satura vai izmantotajiem līdzekļiem. Tādējādi šis aizliegums ietver aizliegumu izmantot jebkādas saziņas līdzekļus, kas ļauj izplatīt šāda veida komerciālus paziņojumus.
- 42 No tā izriet, ka šāds aizliegums ir jāuzskata par absolūtu komerciālu paziņojumu aizliegumu, kas ar Direktīvas 2006/123 24. panta 1. punktu ir aizliegts.
- 43 Šis secinājums atbilst minētās direktīvas mērķim – kā tas tika atgādināts šī sprieduma 26. punktā – likvidēt šķēršļus pakalpojumu sniegšanas brīvībai starp dalībvalstīm. Dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā grāmatvedības ekspertiem ir aizliegts veikt jebkādas sliekšņa darījumus, var vairāk ietekmēt citu dalībvalstu profesionāļus, liedzot tiem iespēju izmantot efektīvu līdzekli iekļūšanai attiecīgajā valsts tirgū. Tādējādi šāds aizliegums rada ierobežojumu pārrobežu pakalpojumu sniegšanas brīvībai (pēc analogijas skat. 1995. gada 10. maija spriedumu lietā *C-384/93 Alpine Investments, Recueil*, I-1141. lpp., 28. un 38. punkts).

- 44 Francijas valdība apgalvo, ka sliekšņa darījumi apdraud šīs profesijas pārstāvju neatkarību. Šī valdība uzskata, ka, tā kā grāmatvedības ekspertam ir jāpārbauda to uzņēmumu un struktūru grāmatvedības uzskaitē, ar kuriem viņu nesaista darba līgums, kā arī jāaplūcina šo uzņēmumu vai šo struktūru saimnieciskās darbības bilances pareizība un patiesums, ir nepieciešams, lai šis profesionālis netiktu turēts aizdomās par jebkādu izpatikšanu saviem klientiem. Sazinoties ar attiecīgā uzņēmuma vai struktūras vadītāju, grāmatvedības eksperts varētu izmainīt to attiecību raksturu, kādām viņam parasti ir jābūt ar savu klientu, kas tādējādi apdraudētu viņa neatkarību.
- 45 Tomēr, kā tika konstatēts šī sprieduma 42. punktā, pamata lietā aplūkojamais tiesiskais regulējums pilnībā aizliedz vienu komerciāla paziņojuma veidu un tāpēc ietilpst Direktīvas 2006/123 24. panta 1. punkta piemērošanas jomā. Tādējādi tas nav saderīgs ar šo direktīvu un nevar būt pamatots saskaņā ar Direktīvas 2006/123 24. panta 2. punktu, pat ja tas ir nediskriminējošs, pamatots ar primāru vispārējo interešu apsvērumu un ir samērīgs.
- 46 Ņemot vērā visus šos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2006/123 24. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka tas nepieļauj valsts tiesisko regulējumu, ar kuru reglamentēto profesiju pārstāvjiem, piemēram, grāmatvedības ekspertiem, pilnībā aizliegts veikt sliekšņa darījumus.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 47 Attiecībā uz pamata lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīvas 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū 24. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka tas nepieļauj valsts tiesisko regulējumu, ar kuru reglamentēto profesiju pārstāvjiem, piemēram, grāmatvedības ekspertiem, pilnībā aizliegts veikt sliekšņa darījumus.

[Paraksti]